

[Harald Nielsen.]

må ombytte en vis produktion af andre alkoholfri læskedrikke med en tilsvarende stor produktion af coca-cola eller lignende drikke. Beskæftigelsesmæssigt må resultatet antagelig blive så omtrent det samme, hvad enten man producerer det ene eller det andet.

Det er endvidere nævnt, at hvis man ikke havde denne meget høje afgift, der virker som et fuldstændigt forbud mod fremstilling af denne drik, ville vi få en amerikansk salgsreklame ind i landet, som ville være yderst ubehagelig. Det er en meget mærkelig motivering, for der knytter sig også amerikanske reklamemetoder til salget af andre varer, og det kan vel ikke alene være coca-cola, som i særlig grad udmærker sig ved reklamemetoder, som vi ikke synes om. Det vil efterhånden blive noget indviklet for os, hvis vi skal til at lægge højere afgifter på varerne, ikke for at beskytte os mod disse varers konkurrence med danske varer, men for at beskytte os mod de annoncer og den salgsreklame, som følger med.

Venstre må altså være imod den høje afgift og imod, at man nu udvider den til at omfatte andre alkoholfri læskedrikke, idet flertallet stiller ændringsforslag om, at kroneafgiften også skal gælde drikke, der indeholder theobromin. Det forstår vi ikke fornuften i, og jeg vil gerne stille et spørgsmål til ordføreren for flertallet, det ærede medlem hr. Lars P. Jensen, og for øvrigt også til den højtærede finansminister.

Der fremstilles her i landet en drik, der hedder chokolademælk, og som, efter hvad der er oplyst over for mig, indeholder theobromin; den sælges ikke så ganske lidt og skal også være genstand for en vis eksport. Denne chokolademælk skulle altså indeholde theobromin, og derfor vil jeg gerne have besked på, om indførelsen af dette lille ord „theobromin“ i flertallets ændringsforslag betyder, at man nu agter at forbyde denne produktion, som foregår på mejerierne. Hvis jeg ikke kan få virkelig klart svar på det, mener jeg, vi må have lovforslaget tilbage til udvalget, for at vi dér kan få nærmere besked. Jeg ser ikke nogen som helst fornuft i, at man vil forbyde fremstillingen af en sådan drik, og det er jo tilfældet, når man pålægger den en så stor afgift.

Altså for at sige det kort: der er ikke under udvalgsbehandlingen blevet forelagt os nogen fornuftig begrundelse for at opretholde denne store afgift, og den samme opfattelse har det radikale venstre. Vi stiller derfor sammen med det radikale venstre et ændringsforslag, nr. 1, der går ud på at nedsætte afgiften på coca-cola fra 1 kr. pr. liter til 30 øre pr. liter, og vi går bestemt imod, at den høje afgift skal omfatte andre drikke, som indeholder theobromin o. s. v. Jeg opfordrer det høje ting til at stemme for dette ændringsforslag.

Man kan naturligvis sige, at det vel ikke er helt logisk at standse ved en afgift på 30 øre, men at man måske skulle gå ned til 20 øre som for de andre alkoholfri læskedrikke. Det kan man naturligvis hævde, men der er jo den forskel, at coca-cola indeholder et stimulerende stof, og det kan måske begrunde, at man har en lidt højere afgift her.

Hvad ændringsforslag nr. 3 og lovforslagets bestemmelser i øvrigt angår, kan vi stemme for dem, ligesom jeg for mit vedkommende er meget tilfreds med, at vi nu får afskaffet toldappelludvalget og får en anden appellinstans i toldtvistigheder, hvis kendelser finansministeren skal bøje sig for. Jeg havde hellere set, at sø- og handelsretten havde overtaget afgørelsen i disse toldtvistigheder, men det kunne der ikke samles et flertal for i tinget, selv om sø- og handelsretten var villig dertil. Nu får vi i stedet et nævn, der er således sammensat, at ingen af dem, der skal fælde kendelserne, er part i sagen, og det kan jeg erklære mig tilfreds med.

Jeg skal opfordre til, at man stemmer for det af venstre og det radikale venstre stillede ændringsforslag, nr. 1, der går ud på en nedsættelse af afgiften på colaholdige varer fra 1 kr. pr. liter til 30 øre pr. liter, og til, at man stemmer imod det af flertallet stillede ændringsforslag, nr. 2.

Bertel Dahlgaard: Det var sikkert en fejl, at vi i sin tid gennemførte den meget høje indenlandske afgift på coca-cola, som viste sig at være af helt prohibitiv karakter, ensbetydende med et indførselsforbud. Siden den høje afgift på coca-cola blev indført, er der, som det også fremgår af bilaget til tillægsbetænkningen, bl. a. fra USA rejst